

[Duborg.]

afvist denne Tanke, og saa maa vi jo dør som paa alle Omraader bøje os for Magten. Vi kan jo kun erklære vor Utilfredshed med det, udtale vor Beklagelse af, at saa snart det drejer sig om Foranstaltninger over for Landbruget, udvises der en Paapasselighed og en Sparsommelighed, der er denne Regering fjern, naar det drejer sig om Bevilinger til visse andre Samfundsklasser. Det er konstateret mangfoldige Gange før, og det har faaet sit meget skarpe Udtryk i Dag.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind paa Regeringens Ændringsforslag, de er ikke af synderlig Betydning, og da vi ikke kan stemme for Lovforslaget i den Affattelse, det har, skal vi ogsaa undlade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet fra Regeringens Side.

Derimod vil jeg henstille, at man stemmer for det af Venstre stillede og af de Konservative tiltraadte Ændringsforslag om, at Saneringslaanene udbetales med Parikurs; det er Ændringsforslag Nr. 6.

Med Hensyn til det i Dag fra Det frie Folkeparti indgivne Ændringsforslag skal jeg udtale, at jeg ogsaa dør vil henstille til mine Partifæller at undlade at stemme.

„Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at jeg havde i Udvalget givet Tilsagn om, at man kunde drøfte Landbrugets Situation videre under Behandlingen af Saneringsloven, og regnede derfor med, at det var overflødigt at gentage denne Udtalelse her. Men jeg skal gerne bekræfte ved Behandlingen her, at det er jeg villig til.“

Jeg havde derfor, som sagt, Anledning til at tro, at vi i Udvalget kunde have faaet en indgaaende Drøftelse af hele Landbrugets Forhold og have faaet Ministeren og Regeringspartierne til at fremkomme med Forslag, som virkelig kunde hjælpe Landbrugserhvervet, i Stedet for at give et lille Rentetilskud til en vis Del af Landbruget. Jeg spurgte gentagne Gange, naar der var Samraad med Ministeren, om vi kunde drøfte disse Forhold, og om der var nogen Mulighed for, at vi kunde naa igennem dør. Men det var der ikke. Jeg spurgte gentagne Gange i Udvalget, om man ikke skulde tage disse andre Spørgsmaal op til Drøftelse; men det fandt man ingen Anledning til. Det er jo det sædvanlige: Man giver her fra Talerstolen under Behandlingen af Lovforslagene Udtryk for, at man er meget villig til Forhandling, men i Udvalgene viser det sig, at det i Virkeligheden ikke betyder noget; der foreligger det og det Forslag, og det skal føres igennem; vil man være med, kan man, ellers kan man lade være — Regeringen er for Resten ligeglad. Men der er nogen, der ikke er lige glade — og det er Landbruget. Og det er desværre det, det drejer sig om i dette Tilfælde, da det er Landbruget, der skal hjælpes.

Vi har under disse Omstændigheder ikke fundet Anledning til at stille selvstændige Ændringsforslag, fordi vi ikke synes, der er nogen Grund til at lade dem stemme ned her, nu da vi kender Regeringens og Regeringspartierne Indstilling. Men vi har givet Udtryk for, hvad det er, vi ønsker, og at vi mener, der maa føres en helt anden økonomisk Politik, for at der overhovedet kan blive Mulighed for en Rentenedsættelse, som kan komme alle til gode — ikke en Rentenedsættelse, der betyder, at man giver Tilskud til en vis Del af Landbrugets Udøvere til Rentebetaling. Vi har derfor nøjedes med at stille et Ændringsforslag sammen med Partiet Venstre, nemlig Ændringsforslag Nr. 6; hvorefter man vilde kunne udbetale Laanet til Kreditorerne, ikke i Statsobligationer, men i rede Penge, saadan at det kunde blive en virkelig Hjælp or de Mennesker, der skal have gældssa-

Fibiger: Ved første Behandling a dette Lovforslag gav jeg Udtryk for mit Partis Stilling, for den Landbrugspolitik, vi ønskede der skulde føres. Jeg gav udførlig Udtryk for, at vi ikke mente, at dette at give et lille Rentetilskud til et Udsnit af Erhvervet var nogen Hjælp, og vi fremkom med en samlet Plan, kan jeg sige, der omfattede Nedsættelse af Ejendomsskatterne, en Smørordning, en Mælkeordning og saa fremdeles. Jeg havde derfor haabet, at vi nu i Udvalget kunde have faaet Anledning til at drøfte disse Forhold, og at der kunde være kommet et positivt Resultat ud af det. Og jeg havde saa meget mere Grund til at antage, at den højtærede Minister vilde være villig til at gaa ind i en alvorlig Drøftelse af hele Landbrugets Forhold, som den højtærede Minister ved anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om en Kornordning over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der havde ønsket en Forhandling om dette Spørgsmaal under Behandlingen af Kornordningen, ytrede Ønske om, at dette blev udsat, til vi kom til Gældssaneringsloven. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier af det, den højtærede Landbrugsminister sagde — det staar i Folketingstidende Sp. 2839: